

havde aflagt den i Synagogen, og med fuld Ceremoni lovet og bekræftet havde, saasandt hjælpe mig Gud, Himlens og Jordens Staber. Jeg kunde ikke have Noget imod, at Eidsformularen optoges i selve Loven, dersom den kunde være omfattende og passende for alle Medlemmer af Borgervæbningen; men da dette ikke kan finde Sted, anseer jeg det rettest, at den forordnes ved en Kongelig Resolution, saameget mere som dette er fæet for Landkrigsmagtens Vedkommende, og det ikke forekommer mig, at der er tilstrækkelig Anledning til i den Henseende at gjøre nogen Forskiel imellem Landkrigsmagten og Borgervæbningen.

Dahl: Efter den Antydning, som er givet af den høitærede Justitsminister, hvori han vistnok ogsaa for en Deel har Ret, skal jeg ikke her videre gaae ind paa en Discussion af det Spørgsmaal, om der bør aflægges en saadan Ed; men jeg maa dog strax erklære, at jeg ikke kan være enig med de tre andre foregaaende meget ærede Talere. Skal der overhovedet aflægges en Ed i Armeen, veed jeg ikke, hvorfor den ikke ligesaa godt kunde staae i en Lov som i en kongelig Resolution, og det er vist ikke ugjørligt at affatte Edesthemat saaledes, at det kan passe paa Alle, ligesom vi jo have fæet, at der kan affattes en Ed, som kan aflægges af alle Medlemmer af den lovgivende Forsamling.

Ungaard: Jeg for min Deel maa være aldeles enig med Udvalgets Majoritets Forslag i, at en saadan Eidsformular optages i selve Loven, naar den engang kommer ud. Det er altsaa ikke af den Grund, at jeg har Noget imod dette Forslag, at jeg stemmer derimod; men, da jeg stemmer imod Loven i det Hele, har jeg ogsaa hidtil anseet mig besejret til at stemme imod de enkelte Paragrapher, og det er altsaa en Grund, hvorfor jeg ogsaa stemmer imod dette Forslag.

Kierkegaard: Jeg ønsker ogsaa med nogle faa Ord at gjøre Rede for, hvad min Grund er til at stemme imod det foreliggende Forslag, idet jeg iøvrigt er langt fra at tænke paa at kunne have nogen Indflydelse paa Thingets Beslutning i et Anliggende, som vistnok med ganske særdeles Samvittighedsfuldhed er overvejet af ethvert enkelt æret Medlem.

Jeg kan herved ikke aldeles undgaae at bevære, hvad der fra først af blev fremført af den høitærede Ordfører, endskiøndt det gjør mig ondt, at det nogenstunde skulde blive fremført, at berøre Uttringen om, at formentligt Grundloven stod over Kongen, ikke fordi jeg har isinde at fremføre nogen Uttring om, at Kongen staaer over Grundloven eller er berettiget til Noget, der kunde krænke denne, tværtimod hvad nu bitterligt er gjældende her i Landet, men fordi jeg holder det for urigtigt overhovedet at sammenstille disse To, at stille dem ligeoverfor hinanden og at ville afgjøre, hvem af dem der staaer over den anden, fordi jeg holder for, at det er Udtrykket af en ægte constitutionel Grundsaetning, at Kongen og Grundloven kunne aldrig staae imod hinanden, og just derfor er det umuligt at afgjøre og et aldeles intetsigende Spørgsmaal, hvilken af disse To der skal staae over den Anden, et Spørgsmaal, som forøvrigt, naar det for en, som jeg maa antage det, otios Theories Skyld skulde debatteres, dog vilde udtræve, at man tog Hensyn til det Bidnesbyrd, som Grundloven selv afgiver om, at, naar Kongen igjennem sin Regjering, i Forbindelse med den lovgivende Magt, beslutter Forandringer i Grundloven, saa forandres Grundloven, medens det ikke er mig bitterligt, at der omvendt gives nogen Bestemmelse, som siger, at Grundloven, i Forbindelse med visse Personer, er istand til paa lignende Maade at forandre Kongens Berettigelse. Da jeg nu er uenig med den ærede Ordfører i dette Stykke, saa kan jeg ikke forandre min Betragtning af, hvad jeg troer ogsaa vil være overeensstemmende med hele det danske Folks Følelse, at det vil være paafaldende og stridende mod Alt, hvad vi ere opværede til og indlevende i og ønske, at vi maae vedblive at leve i, at ikke den levende Person, som bærer Majestæten, skulde nævnes først, uden at der ved gjordes nogen som helst Fordring paa at stille ham over Grundloven, og derfor vil jeg aldrig kunne give min Stemme for nogen som helst Eidsformular, der forsøger paa i dets Sted først at sætte det upersonlige Væsen, der er, og nødvendigtvis maa være, Gjenstand for Personers Behandling, et upersonligt Væsen,